

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput X. Ad ordinatum amorem necesse est ut, cæteris paribus, talis sit
ordo amoris, qualis est ordo rerum in bonitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

dicentem; quod quacumque res propter aliud queritur, sine dubio inferior est, quam id propter quod queritur. Unde infert: Si propterea evangelizamus ut manducemus, vilius habemus Evangelium quam cibum.

82 Quinta excellentia est, quod sicut Philosophus ait in 1. Politic. appetitus finis in omnibus actibus est absque termino; eorum autem que sunt ad finem est aliquis terminus. Non enim medicus imponit aliquem terminum sanitati, sed facit eam perfectam quantumcumque potest, sed medicina imponit terminum. Non enim dat tantum de medicina quantum potest, sed secundum proportionem ad sanitatem, ait S. Thomas 2. 2. q. 27. a. 6. Quod & repetit q. 184. a. 3. In fine non adhibetur aliqua mensura, sed solum in his que sunt ad finem. . . sicut medicus non adhibet mensuram; quantum sanat, sed quantum medicinam vel diatam utatur ad sanandum.

83 Idque experientia docet in iis qui divitias habent pro fine amoris sui: divitias enim querunt sine fine, nec eas ad usus suos applicant, ideoque fructum ex eis non capiunt, ut Spiritus sanctus testatur Eccli. 15. Qui amat divitias (id est, qui eas pro fine amoris habet, hoc est enim simpliciter amare phrasi Scripturæ, uti n. 50. ostendimus) fructum non capiet ex eis.

CAPUT X.

Ad ordinatum amorem necesse est ut (cæteris paribus) talis sit ordo amoris, qualis est ordo rerum in bonitate.

84 Ratio est, quia ut amor sit ordinatus, amans debet unumquodque amare secundum amabilitatem suam. In amore igitur ordinato, talis est ordo amoris, qualis est ordo amabilitatis. Sed talis est ordo amabilitatis, qualis est ordo rerum in bonitate: unumquodque enim in tantum est amabile, in quantum bonum. Quia bonitas rerum est tota ratio amabilitatis earum.

85 Et confirmatur, quia ordinatus amor postulat, ut maximè amemus quod maximè est amabile, amemus minùs, quod minùs est amabile, & amemus æqualiter ea quæ æqualiter amabilia sunt. Sic enim recta ratio dicitur, & non potest voluntas non esse recta, rectam rationem sequendo.

86 Sic etiam faciendum docent SS. Patres. Augustinus serm. 100. de verb. Evangelii Lucae (Edit. noviss. Benedictin.) explicans verba ista Cantic. Ordinate in me charitatem. Quid est (inquit) ordinate in me charitatem? facite gradus, & cuique quod debetur restituere. Nolite anteriora in bonitate posterioribus subdere. Amate parentes, sed præponite Deum parentibus. Serm. 21. Cant. 2. dicitur: Ordinate in me charitatem: bonum aliquid te fecit Deus, sub se fecit aliquid inferius, & sub te: sub alio es, super aliud es: noli, relicto superiore bono, cur-

vare te ad inferiora. . . Si in negotio tuo argenti præponis auro, si plumbum argento, si pulverem plumbo, nonne ab omnibus sociis tuis. . . demensissimus iudicaberis? . . . ideo demens dicor, quia de duabus speciebus. . . præpono viliores chariori. . . eris rectus, superiora plus diligens, inferioribus rectè utens. L. de vera relig. c. 48. Ordo amoris est ut potius potiora, & minus minor diligamus. L. 1. de lib. arb. c. 8. Non enim ordo rectus, aut ordo appellandus est omnino, ubi deterioribus meliora subiciuntur. Lib. 2. c. 10. Ille qui iuste vivit, non posset ita vivere, nisi videret que inferiora quibus potioribus subdat, & que paria sibi copulet, & que propria suis quibusque distribuatur. Lib. 1. de doct. christ. c. 27. Iuste & sanctè vivit, qui rerum integer estimator est; ipse est autem, qui ordinatam habet dilectionem, ne aut diligat quod non est diligendum, aut non diligat, quod est diligendum, aut amplius diligat, quod minus diligendum est, aut æquè diligat, quod vel minus vel amplius diligendum est, vel amplius quod æquè diligendum est. Et epist. 120. ad Honorat. Sicut bona sunt omnia que creavit Deus, ab ipsa rationali creatura usque ad infimum corpus, ita benè agit in his anima rationalis, si ordinem servet, & distinguendo, eligendo, pendendo, subdat minora majoribus, corporalia spiritualibus, inferiora superioribus, temporalia sempiternis; ne superiorum neglectu, & appetitu inferiorum (quoniam hinc fit & ipsa deterior) & se, & corpus suum mittat in pejus, sed potius ordinata charitate, se & corpus suum convertat in melius.

87 Similiter loquitur Bernardus lib. de diligendo Deo: Cupiditas tua tunc rectè à superveniente charitate ordinatur, cum mala quidem penitus respiciuntur, bonis meliora preferuntur, nec bona, nisi propter meliora diliguntur. Et serm. 6. in parvis: Si amantur que amanda sunt, si magis amantur que magis amanda sunt, si non amantur, que amanda non sunt, amor purgatus erit.

CAPUT XI.

In ordine rerum Deus est summus, optimus, maximus in bonitate. Summè proinde & maximè diligendus, creaturisque omnibus in amore preferendus.

88 Constat ex allato amoris ordine, ex primo & maximo mandato: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex omnibus viribus tuis, &c.

Adversus hunc ordinem peccat, quisquis mortaliter peccat, vilissimam voluptatem v. g. Deo præferendo. Specialiter peccavit Judas, dum triginta denariis Christum vendidit, de quo Ambrosius l. 3. de Spir. S. c. 18. O Judas proditor! unguentum passionis ejus trecentis denariis æstimas, & passionem ejus triginta denariis vendis, dives in æstimatione, vilis in scelere.